

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEA
REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Jidanul parazitilor și în Românul necinstit
și înstrăinat.”

Înscris sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Institut și fabrici — — — Lei 500

Soluția simțului popular.

Din prețuita revistă „Facla românească” ce apare la București, strada Vasile Lascăr No. 24, sub conducerea cunoscutului scriitor M. Casian, aflăm despre o afirmație jidovească ce nu poate rămâne fără răspuns.

În articolul intitulat „Poezia populară în acțiunea antisemită” (No. 30—31 din 19 Aug. 1928) se spune că Jidovul Schweig dela „Curierul izraelit” a susținut acum pe-o cincisecizeci ani, că „blânzii și bunii noștri țărani nu sunt anti-semiți, dar Dnii Cuza și Paulescu îi otrăvesc prin răspândirea broșurilor lor”.

Această aserțiune ne dovedește și de astădată cum Jidanul, chiar când are pretenții de intelectual, falsifică realitatea spre a promova interesele rasei lui. Cândurile citate merită o mai apropiată analiză. Dacă ar fi vorba de faptul brut al denaturării adevărului, nu ne-am opri asupra unei minciuni mai mult, din viața poporului ce se pretinde „ales”. Minciuni, a înșela, a bârbi, a urla și a distruge sunt comandamente în morala talmudică, față de oimi. Nu minciuna jidovească este care o vom spulbera cu un singur fapt, interesează, ci felul cum este prezentată publicului.

Observă, te rog Domnule cititor, cum caută să se strecoare în simpatia românească Jidanul blândios și onctuos, încercând să se teargă deosebiri de rasă, pe care istoria universală nu le-a putut desființa, când scrie aceste lucruri: „blânzii și bunii noștri țărani”. Câtă prefăcută iubire față de neamul pe care îl ucide sistematic cu alcool, după ce prin amăta l-a dus la sapă de lemn; în același timp câtă îndrăzneală eruzinată ca să scrii „țărani noștri”!

Cum ai ajuns, venetic iudaic, să-ți însușești identitatea cu poporul de baștină, ca să împerechezi aceste două cuvinte: „țărani noștri”? Ce legături ai tu cu omul necăjit al gliei străbune, ca să rostești posesivul „nostru”? Ce cale, mă rog, ai ajuns la această „nostrificare”?

Neamul tău, religia ta cu mecanismul ei neîmplinit care te împinge la dominația universală prin sugrumarea celorlalte națiuni, concepția ta despre lume, cea mai egoistă și sălbatic exclusivistă așa cum ți-a adâncit-o în suflet din generație în generație doctrina talmudică, toată viața așezate tale din trecut și aspirațiile de viitor, te face să te ții

departe, izolat ca „popor ales” (1) de ceilalți muritori.

Așa fiind, pe cine vrei să înșeli, Jidane? Pentru ce zici: „țărani noștri”? Pentru ce să nu ai curajul opiniei adevărate, pe care o practici în toate zilele și să spui: „victimele noastre”?

Acesta-i adevărul. Nu al altă apropiere cu nația românească decât aceea ce există între muscă și paingenuț ce-i suge sângele.

Să nu credeți, Jidani din România întregită, că prin Constituția din 1923 v-ați instalat în sufletul poporului român. Documentul de acum cincisecizeci ani, cuprinde o formală soluție, pe hârtie, pentru ochii străinătății. Sunteți cetățeni, dar nu ați înaintat nici cu un milimetru în simpatia poporului român. Din contră. Autohtonii se deșteaptă tot mai mult în fața problemei jidovești, pentru că li simte apăsarea, cu tot cortegiul de suferințe și primejdii.

Așa fiind realitatea, cum îndrăznești Jidane să răspândești a doua minciună, că Dnii Cuza și Paulescu otrăvesc sufletul țărânilor cu broșurile lor antisemite?

Distinșii noștri fruntași nu au făcut decât și-au plecat urechea la glasul înăbușit al nației și după ce i-au denunțat cu bărbăție durerea pricinuită de parazitul iudaic, au formulat programul politic al L. A. N. C.

Antisemitismul nu este o invenție a unor spirite neastâmpărate, tulburătoare, biciuite de patima urii; antisemitismul este efectul firesc, deci inevitabil și fatal, al prezenței Jidanilor în căminul oricărei nații. Istoria dovedește exactitatea acestei afirmațiuni. O recunoaște chiar Judeul Bernard Lazare în cunoscuta-i lucrare, apărută la Paris în 1894, intitulată: „L'antisemitisme, son histoire et ses causes”. Nu mai este nevoie de nici o demonstrație în această privință.

Totuși pentru a desvălui în mod incontestabil simțul antisemit al poporului nostru, amintesc un fapt precis, asupra căruia orice fruntaș politic român are datoria să mediteze.

Faptul caracterizează adâncul simț politic al poporului de dincoace de Carpați. Și anume: când s'a întins în Ardeal către sfârșitul anului 1918 volbura revoluției care împreună cu armata română a măturat pe vecii vecilor domnia maghiară de pe aceste plaiuri românești, cea dintâi măsură de ordin practic, pe care a luat-o poporul dela țară, spre a-și îm-

bunătăți situația, a fost alungarea Jidanilor din cuprinsul sateilor românești.

Iată dovada celui mai curat și adânc antisemism, nu inventat de doctrinari și propagat de „huliganii” cum zic semiții dela „anumita presă”; ci izbucnind spontan din simțirea populară, plămădită în suferința îndelungată pricinuită de Jidani și descătușându-se conștient în singura soluție radicală a izgonirii parazitului din cuprinsul căminului strămoșesc.

I. C. Cătuneanu.

Unde-i? Unde-i Mormântul?

E rușinos și din cale afară degradant pentru un neam de viteji, de oameni cinstiți, harnici până la istorie și statornici neclintii și în fața năpraznicel morți ca urmașii: lui Ștefan, Mihai, Tudor, Mircea, Horea, Iancu și Ferdinand Cel Mare, să fie siliți să se plece înaintea celui mai ticălos mișel și îndărătnic dușman: Jidanul și jidovitul!

Mare rușine să li se zică, oamenilor mari ai Țării noastre: mituiți și încă să le mai strângă mâinile și să suferă să stea alături cu ei pe scaunele parlamentului.

E respingător de dureros ca neamul acesta, atât de brav și blajin totodată, să fie umilit până la a-l vedea slugă la jidovi, iar afara granițelor să fie: hulit, terfelit și calomniat.

Păduchii jidănești, înfipti în toți creștii tuturor popoarelor muncitoare, la noi, proștii și leneșii de noi, au eșit din ascunzătorile unde se acloaseră și suși în frunte și după gât, ș-au înfipt trompele, adânc și cu puteri masonice, în măduva, în sângele și plămânil noștri, de ne roade mai rău de cât cele mai rele boale: oftica, cancerul racul și teniea.

În zădar să zbat blefeii pacienți că nu-i slăbesc gadinile nici vil nici morți.

În timpurile cele jainice, pentru noi, s'au înfrățit fățiș cu dușmanul nostru firesc, de ne-au: prădat, fiamânzit, chinuit mișelește până ce n'au mai încăput închisorile și cimitirile de ai noștri.

Și jidovii s'au îngrășat, înbogătit și înmulțit peste fire.

Ei ne-au șpionat: graul, plânsul, închinăciunea și gândul și pentru toate ne-au pârât, de ne-au pedepsit bătut și omorât.

S'au bucurat de izbânde de dușmanului și au rânjit diavolește, la durerile noastre fără de nume.

Pe fronturi ș-au vândut camarazii; iar în dosul fronturilor au umplut cimitirile și închisorile cu ai noștri.

În lagărele militare dolmecii, fugiți de lângă camarazi, gradați de dușmani, au prefăcut în cimitire pe cei ce au plecat ca brazii chinuind cu fiori la capelă, gata să răpue orice dușman.

Nu știau sârmanii că dușmanii sunt între ei și au să le fie călăi.

Folosind de război, au tăbărit, cum tabără câinii pe hoit de cal, de ne-au furat: hrana, averile bunurilor, aurul și coaja uscată de la gurile orfanilor și cinstea fecioarelor.

Dar astăzi?

Astăzi sub alte aripi, nu a nemților. aripi nevăzute, îndrăcitate, sunt mai tirani, mai lacomi, mai tâlhari și mai mișel.

Astăzi, cu hăturile finanțelor și zăbala prezii mondiale în mâini au pus piciorul și lângă sfânta Patriarhiei și în Senat și pe scara Bugetului Țării

și pe proprietățile mici și mari rurale și urbane.

Gem urmașii plășilor, moșilor robiți, ticăloși și sărăciți de hidradănească. Plâng fetele după coroana nevinovației, a cinstei lor, smulsă zi de zi în casele jidănești, ademenite prin cozi de topor. Suspina românești că nu au cu ce adormi foamea pruncilor. Strigă urmașii pandurilor din goarne și din trâmbiși, ca să se deștepte măcar cei din cimitire să alunge dușmanul, strecurat ca păduchii, pe nesimțite, dar nimeni nu aude, nimeni nu vede primejdia, nimeni... De nicăeri nu se ridică cuvânt de protestare. De nicăeri nu se aude sfat de îngrijorare, ca să alunge dușmanul după meleagurile noastre unde s'a înfipt strașnic flamura alb-albastră.

Oare prin ce minune vor fi înțepenit fălcile atâtor meșteri de cuvânt, de nu crănesc în fața nemalpomentei primejdii?

Prin ce vrajă s'a uitat strigătul de groază al marilor Generali din timpul războiului, înspăimântați de crimele fără de seamă ale soldaților jidovi după front?...

Ce val fermecat s'a așternut pe mințile foștilor prizonieri care mai supraviețuesc camarazilor, morți: de chinuri, de bătăi și foame pe urma dolmecilor jidovi, de sau înfrățit cu călăii lor de eri, să se ducă la braș să voteze: fildermani, bercovici, niemerovici și alte spurcăluni?

Prin ce vrajă au uitat soțiile, gârbacu ce le lăsa vârgi groase pe spate când le mânau la arbași, lucru, pe când copilașii le țipau prin uș, până se stingeau de foame și frig?

Au uitat toate astea, și acum le aduc: pul, gălbi, găște, unt, ouă, grâu, fasole etc. și copiii lor le dă burueni și peste înpușit? Au uitat oare cu ce greutate au prins sămânța de toate?

Au uitat toate cu toții sfântul jurământ ce au făcut, că venind iar libertățile, nu va mai rămâne platră din culburile ploșnițelor criminale până ce le va peri sămânța depe meleagurile noastre?

S'a făcut apă sângele vitejesc din urmașii arcașilor? A perit faima numelui de Român?

A murit în noi orice demnitate și simț omenesc?

Și dacă a perit, a murit tot în noi, din moștenirea celor ce ne-au lăsat moșia liberă de orice sarcini, și atâtea mari calități și mare faimă în lume, unde le-o fi mormântul?

Unde? Unde-i mormântul? să ne ducem cu zăbranic-fatiol negru, nu cu roș pe buze, în genunchem, să plângem, să plângem până ce s'a îndura D-zeu să ne redea toate virtuțile, toată faima, toată demnitatea, cinstea și bărbăția, ca să ia locul să troneze așa cum trona când jidovii și jidoviții au tronau.

Titia G. Pavelescu.

Prin noi înși-ne.

Guvernul liberal și-a pierdut busola. De unde până ieri se războia cu ori și cine încerca a-i convinge să-și schimbe politica financiară, azi și-a înșușit dezideratele jidanilor. Sub presiunea unor necesități de ordin politic cari n'au nici o legătură cu bunăstarea țării, partidul Liberal a cedat din programul său și e gata să ne dea ploccon tuturor jidanilor adunați în banda internațională dela Londra. Pentru a ghiștii ghișeele marilor bănci evreești din străinătate și a feri de falimente inevitabile javrele galițiene de acasă d. Vintilă Brătianu are de la un timp o foarte gravă insomnie.

Ne trebuie după părerea Partidului Național-Tărănesc un mare împrumut pentru stabilizarea, revalorizarea, etc., a leului și Partidul Liberal a sărit în joc. Vorbă să fie. Noi toți cari ducem greul vieții nu simțim întru nimic necesitatea acestui împrumut și tot noi nu ne vom alege cu nici un profit pe urma sarcinilor ce-și asumă Statul Român. Statul la fel nu va profita cu nimic; împrumutul se va distribui în scurt timp în teighelele unsuroase a băncilor evreești și pentru a mișca carul Statului din nou se va trambuța nevoia unui nou și mare împrumut. Un alt grup de jidani ne vor țări la remorca intereselor lor și comedia va fi jucată de atâtea ori de câte ori Partidul Național-Tărănesc va da buzna la putere.

Continuând pe calea apucată se amănestează cu bună știință finanțel internaționale jidovești avere. Suntem adevărat într'un împrumut datorit stabeli recolte a anului trecut și sporit prin o și mai slabă recoltă a anului acesta. Numai cât că pentru aceasta nu e necondiționat necesar să plătim toate rentele și titlurile financiare ajunse în ghiarele tuturor schroderiștilor din cuprinsul universului.

Admițând că Statutul Român are nevoie de bani și suma împrumutată va servi intereselor bine chibzuite, nu putem admite încărcările sarcinei publice cu mult de cât am împrumutat și dobânzile de convenit. Românii e un stat orice ar spune banda dela anumiți presă care a făcut reale progrese și dispune de averi cari oricând și între orice împrejurări aduc veniturile. Cu alte cuvinte: Românii în afară de ori ce indolală e una dintre țările fericite care poate trăi admirabil independentă, de finanța internațională Slavă. Domnului avem de toate și eventuale lipsuri. Exportul nostru printr'o cinstită politică comercială acoperă oricând necesitățile importului

și rămâne și pentru zile de restriște Veniturile Statului acoperă în întregime cheltuielile publice. Totastfel patria noastră prin bogățiile de cari dispune oferă cea mai sigură garanție de plată a ne mlogi tuturor șpananilor de peste graniță.

Înțelegem deci că dacă nevoia împrumutului este reală să se ia parale cu obligațiunea restituirii într'un anumit termen, cu o dobândă cinstită dar să nu în fim o dobândă în ghișeu la altul pentru a ne acumula dela fiecare bandă sarcini noi și cari propriu zis n'au nici o legătură cu împrumutul. Cum război austro-ungare să renunțăm la drepturile ce ni-se cuvin prin preschimbarea bancnotelor Băncii Generale emise în folosul tezaurului statului german etc; să luăm 20 miliarde bani gata și să plătim 10 miliarde? Asta se chiamă politică financiară de Stat?

Cu toate că n'am urcat fotoiile prezidențiale a nici unei bănci, dar știu că numai negustorul în pragul falimentului, pentru a se salva se încarcă cu datorii inutile cari îl dau mai repede pe pantă prăpăstiei. Ori Statul Român nu se află în această situație și avem toate nădejzile să credem că nu se va afla nici odată și în acest caz d. Vintilă Brătianu a apucat o cale greșită.

Scrîtorul acestor rânduri a fost un un constant aderent al politicii financiare exprimată prin lozica „prin noi înși-ne”. Am fost poate printre cei dintâi din tabera adversară Partidului Liberal care amintea de Partidul Național-Tărănesc. Mi-am dat seama și ne-o dăm cu toții că o gospodărie este numai atât timp bine chivirnisită, câtă vreme nu este subjugată intereselor străine. În momente ce vom fi întâbuțai în hrisoavele cămătarilor internaționali, economia noastră națională și-a pierdut libertatea inițiativă și mai degrabă sau mai târziu alunecăm pe pragul falimentului.

N'avem mijloace să ne putem împrumuta punctul nostru de vedere. Împrumutul se va face; că-l va face Partidul Liberal. sau

Partidul Național-Tărănesc nu mai are importanță. Oricare din aceste două sau altele îl vor realiza, se va face un mare sacrificiu. Începutul a fost rău; inspirație rea a avut acela care a inițiat împrumutul și a împins lucrurile până la inevitabilul.

Ani în șir am trăit prin propriile noastre mijloace și o primum de bine înainte fără împrumut. N'am fi dat prilej să se scalde în aur Marmorosch Blanc, Berkovitz, Schröder etc acum aceștia plănuiesc reorganizarea officinelor pentru a ne putea împoșca peste granițe cu tot felul de măci, cu mai multă dare de mână.

At. Motogna.

O faptă murdară.

Ce plăcut o să guști aerul curat de deal. Aerul acela lipsit de murdăria orașelor, lipsit de fumul fabricelor, aerul acela rece și sănătos... Singura bogăție a satelor noastre îl formează tocmai acest aer. Și nouă ne place mult. El parcă ne face mai viol, mai tari, mai sănătoși. El ne însoțește pretutindeni la câmp și la pădure, dimineața în zori precum și noaptea târziu... El e prietenul nost nedeșpărțit. Și chiar fiindcă e prietenul nost nedeșpărțit noi cu toții îl iubim.

Odată însă cu ruginirea frunzelor de prin copaci, cu ivirea toamnei, lată că și bogăția aceasta începe să ne fie răpită... Am tăcut, n'am zis nimic, dar acum nu mai putem; e singurul nost bun pe care-l mai avem și nu vom tolera ca cineva să ni-l răpească; nu vom tolera cu nici un chip...

Și acum să vedeți și Dvoastră — onorați cititori — în ce fel și mod se face această răpire. Să vedeți și să vă cruciți... zic să vă cruciți fiindcă autorul e tocmai domnul primar. Da, da... domnul primar; acela care are în mâinile lui interesul comunei, grija mulțimei. Dar acesta nu e singurul caz când lupul a ajuns la oi.

El bine, acest domn primar are și un cazan de fier răchiu. Până aci nu e nimic... Câți oameni nu au cazane de fier răchiu. Dar domnul primar și l-a așezat la gura unui izvor a cărei apă parcurge satul și apoi în continuarea întreaga țarină. Aci chestiunea devine mai interesantă fiindcă toată murdăria, toată scursoarea cazanului, o la plimbare dealungul păraului prin sat și scursoarea cazanului pute și prin urmare pute întreg satul. O parte din această murdărie însă găsind că e nepolitic să stăi numai în sat a luat-o la plimbare și pe câmp, prin țarină, și a împuțit și țarina. Dar păraul pentru bunul mers al apel trebuie curățat și capul comunei s'a și grăbit să dea ordin... Dlul zice să-l curețe de nămol... dar noi credem mai potrivit ca să-l curățe de murdăria pe care zilnic o varsă cazanul Dlul. Și cum acest cap al comunei are autoritate și dispune de energie a scos oameni cu jandarmi la lucru.

Ați mai auzit Dvoastră una ca asta? S'a mai pomenit undeva așa ceva? Eu cred că nu... Și așa bieți oamenii strâmbând din nas de putoare cu jandarmi la spate au fost constrâși să curățe murdăria primarului. Dar cazanul mai funcționează și nu e exclus

ca peste câteva zile păraul să larăși plin. Și atunci?... Intreaga p veste va începe de la început. Și făcut arătări din toate părțile s'au cut proteste fiindcă noi nu putem trăim tot cu batista la nas și fiind credem că e de datorința acelui a face murdăria să și-o și curățe... D până acuma niciun rezultat...

Avem și un medic de piașă și da nu mă înșel de datorința lui ar fi în primul rând să ciară o anchetă. Și știu, poate a și făcut-o dar atunci cel drept de ce nu lau nici o măsură de ce tolerează o faptă atât de murdară... Dece? Răspunsul-i simplu: fiindcă primarul are o rudenie cam mare și zilnic intimidează pe toți cu meele acestui rudenii... Da acestu adevărul...

Dar noi nu mai putem suferi și de cauza aciasta strigăm zilnic, contra acestei murdării a primarului ce do nește în comuna Căprioara (j. Ser în a. dela Chr. 1928 și care ne pute tot ce avem noi mai plăcut mai bun: Aerul. Numele lui e lochim Molescu.

Ioachim Toma
econom în Căprioara

Din mormitele Ardealului

*Enmărmurit pământu'n care dorm,
O șoaptă nu s'aude'n groapa mea
Doar ceru 'ncrement și uniform
Imi mal aprinde'n besnă câte-o stea*

*Infiorat de liniștea adâncă
Ce străjuște trist, în jurul meu —
Mă mai gândesc cu drag, și astăzi în
La frați, pentru cari, am murit eu.*

*Mi-aduc aminte că a fost o vreme
Când jalea rătăcea din munte'n munte
Și lanțul greu de urd și blesteme
Plângea amar, pe fiecare frunte.*

*Dar într'o zi de vară, suferința
Și-a rupt toate zăgazurile noi —
Și ne-am pornit să ducem biruința
În țara străbuniciiilor eroi.*

*Ne-am aruncat ca leii spre Ardeal
Prin munții plini de sânge și ghișle
Prin apele cernăncie și val
Ne anina lsbânda pe drapele.*

*Pe sânul meu, cresc astăzi numai flori
Cu roua bucuriilor udate —
Și dorm în cântec dulce de cocori
Sub zările senine, înstelate.*

*Eu n'am murit și n'oi muri nici când
Căci gloria în vecl de vecl nu moare
Ci voi trăi în fiecare gând
În depănarea vremii viitoare*

Delafântanele

Scrisoare către un sectar.

(Continuare)

Noi nu tăgăduim, că n'am fost și nu sunt diferite daruri extraordinare în biserică, dar acele nu se pot atribui sectarilor, căci: „Cât despre prorocii — se vor desființa cât despre darul limbilor — va încetă; cât despre știință — se va sfârși. Căci cunoștința noastră e frântură și prorocii ce e desdăvârșit: este frântură va conțeni.” (I. Cor. 13. 8—10) Sunt și au fost dupăcum arată Mat. 7. 22; I. Cor 12 4—11 și Ef. 47 — „daruri extraordinare pe cari le împarte Dzeu în dar deosebiților membrii, în folosul bisericii” — pe cari noi le numim „harisme”. D. e. vorbirea în limbi descrisă de ap. Pavel este un dar extraordinar alui Dzeu în care au vorbit apostolii (Fapt. 2. 4) și „prim extaz a transpus în lege” — iar prorociile acele au fost rare și în legea veche cum ne a-

rată I. Sam 3. 1: „Cuvântul lui Iehova eră rar în zilele acele și viziunile, nu erau lăfite,” iar sf. Ioan Gură de aur (347—407) zice, că „vorbirea în limbi este cu greu de înțeles, fiindcă azi ne ne mai vorbeste.” Cum se face că azi ai voștri toți vorbesc în limbi și prorocesc, fără ca cineva să poată tâlmăci? Din aceste motive ar fi de dorit să vă treziți și „De întrebările nebunești și de genealogii și de găleavă și de sferile pentru lege le ferește, căci sunt nefolositoare și deșarte. De omul eretic după înțelegerea și a donar. Mustrare, depărtează-le. De oarese știți că unul ca acesta s'a abătut și a căzut în păcat, fiind singur de sine osândit.” (Tit 3. 9—11).

Încă odată îi spun, că apostolii au vorbit în limbi și cei ce i-au înțeles și „s-au zidit”. Voi încă ziceți că vorbiți în limbi, dar nimeni nu vă înțelege, și nimeni „nu se zidește”, nici chiar voi. Din acest motiv ar fi bine să vă reîntoarceți la creștina veche, genuină, ortodoxă, unde se rostesc mai scurte rugăciuni „întru sfârșit” (Mat. 23. 14), ca la voi, ori ca la baptiști și le înțeleg toți (I. Cor. 14. 19), pentru că la noi „se fac toate cu bună cunoștință și după rânduielă” (v. 40).

Cap. 2 din II. Tes. la care m'am provocat eu, îl tâlcuești așa, dupăcum voi sectarii aveți obiceiul a tâlcui toate toate locurile din sf. Scriptură, fără ca să amintesti v. 15 care ne spune curat, ca să ținem aceia ce am învățat mai înainte dela Ap. Dlui, adică adevăra, ca a predică biserică noastră totdeauna, chiar dela începutul ei și ce predică și azi, căci ea n'a schimbat nimic din ceea ce a primit.

Nu ne sfătuiește Apostolul în v. 2—3 ca să nu ne lăsăm prea degrabă amăgiți în cugetul nostru cu nica chip? Voi ce ați făcut? Îndată ce ați auzit „de minciunile și ademenirile cutărui străin, ori a-ți primit: „Declarația fundamentului adevărat aprobat de Congresul general al adunărilor lui Dzeu”, carte tradusă în America de Pavel Budean, îndată ați părăsit Baptilismul, dupăcum îndată ați părăsit și biserică noastră ort. când ați primit: „Mărturisirea cred. Baptilismului, Botezării” etc. N'ați știut voi, că cele ce sunt scrise cu cele le-a scris, de sufletul nostru și că cel ce le-a scris „se da drept Dzeu” (v. 4)? N'ați știut, că ar-

tarea acestor oameni printre voi s'a făcut „prin lucrarea lui Satana?” (v 9), căci de Satana învărește pe om cu om, dupăcum și pe fiu poporului nostru — de când s'au ivit aceste credințe sectare — i-au învățat! Nu vezi, prin satele unde sunt secte că oameni incontinuu se ceartă, adică vor faceți să se certe pentru „întrebările de pentru lege?” (Tit 3. 9).

Fiindcă de biserică n'ați ascultat — că erați cu noi — adică n'ați vrut să primiți adevărurile predicate de ea „ca să vă lăsați mântui” (v. 10) pentru acela ca „Dzeu vă trimite amăgiri puternice, ca să dați crezământ minciunii și ca să cădeți în osândă toți; cei ce n'ați crezut adevărul, ci ați îndrăgii nedreptatea.” (v. 11—12)

La celelalte locuri la cari te provocă eu nu răspund nimic fiindcă tu sunt lucruri noi, ci sunt cunoscute de toată lumea, îndacă venirea Fiului omeneș va fi așa dupăcum o descriu sfinții apostoli și evangheliști. La aceste locuri vă place să se prolocați; decăteori vreți să faceți oare? Noi însă cetim mai cu amăruntul și Mat. 23. 34 sice: „De aceea iată eu trimis la voi proroci, înțelepți și cărtari dintr'e ei vești omori și vești răstigniri de tre ei vești biciat în sinagoge și vești

* Dogm. Dr. Olariu pa. 439 al II.

** Idem. Ep. S. Ap. Pavel pag 379. nota 1 ord. ultim.

* Căluza cunoașterii sectelor pag. 73 de Dr Gr. Compa.

** Idem.

Talantul

Pițuța omenească este astfel alcătuită, încât poartă în sine toate puterile care o fac să crească și să se desfășoare spre scopul ei cel din urmă. Este drept că aceste puteri nu lucrează singure, ci ajutate mereu de grija binevoitoare a Providenței, care veghează fără întrerupere lângă noi, dar obârșia lor se pierde în șirul de neamuri, prin care am ajuns la ceea ce suntem astăzi, începând dela zidirea celui dintâi om și până în prezent. Înțelegerea acestui adevăr este grea. Cu cele cinci simțuri omul poate pătrunde numai ceea ce este de față în timp și în spațiu. A răzbi trecutul cu tot ceea ce a adăugat dealungul veacurilor, sau a săgăzuit în culele mantel sale, ca și întinsul nemărginit al lumii, este o treabă pe care nu o pot izbândi simțurile de cât luând în ajutor acea putere a sufletului omenească care se numește *cugetare*. Cu acest mijloc ce este cu totul în afară de puterile noastre trușesti, omul poate — chibzuind asupra a ceea ce cunoaște prin simțuri — să adăncească întrebarea despre începutul și rostul puterilor noastre sufletești, care înlesnesc propășirea ființei noastre și o fac să crească și să se desfășoare, rodind fapte de preț în scurtul timp cât ea locuiește în trup și dăinuiește pe pământ.

Pilda talanților din cap. XXV al Evangheliului Matei (v. 14—30) ne va ajuta la înțelegerea acestor lucruri. Cuprinsul ei este în deosebire cunoscut. Un stăpân plecând departe să averea slugilor pentru a fi chivernisită și — bine înțeles — sporită. El împarte flecăria, însă nu la fel ci „după putere” unuia 5 talanți, altuia 2 și altuia unul, talantul valorând după prețul de azi cam 50.000 lei.

Cel cu cinci și cel cu doi talanți, au îndoit averea; celălalt însă a ascuns talantul în pământ. Judecata fu simplă. Cel doi dintâi au fost lăudați și făcuți vrednici de bucuria stăpânului, pe când cel din urmă fu despolit și isgonit afară.

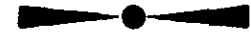
Înțelesul acestei pilde, se poate așa de lesne pătrunde încât par'că n'ar mai fi nevoie de nici o lămurire. Cel ce împarte talanții, este fără îndoială Dumnezeu, iar cei ce primesc pentru chivernisire și sporire suntem fără îndoială, noi. Dar ce sunt acești talanți? Bunuri pământești pe care noi trebuie să le sporim neconștient, sau puteri lăuntrice cu care avem a chivernisi viața noastră, în întregul ei sufletesc și trupesc? Aici înțelesul pildei devine anevolos, și creștinul trebuie să ste cu luare aminte, cu răvna curată, și cu zel neînfricat spre a înțelege adevărul rost al vieții noastre pământești.

Înainte de toate, pilda este înfăptuitoare de nădejdi. Ea ne învață că alături nu e lipsit de un dar, adică de acea putere înțeleptă care lucrează în om dela obârșia lui și vine prin naștere la flecare din noi. Aceste puteri sunt felurite, dar mijlocul de a mări sau micșora rezultatul stă în

voiața noastră. Sluga cea care primise numai un talant putea să adune mai mult decât cel ce primise cinci, dacă n'ar fi îngropat talantul, adică dacă ar fi căutat să sporească puterea ce o simțise în el. Cărturar sau plugar, negustor sau funcționar, meseriaș sau muncitor de rând toți cari trăim simțim și cugetăm avem în noi puterea de a răzbi gresățile tralului și a ajunge la țelul cel din urmă al vieții noastre; fericirea veșnică. În măsura în care folosim această putere și sporim bunurile în care ne găsim prin împrejurări ce nu atârnă de noi în aceeași măsură sporim mulțumirea noastră sufletească și înaltăm pe drumul propășirii adevărate. Această propășire are însă doi dușmani: *lenea și invidia*. Suferind pe pământ, sau din pricină că uităm cea dintâi datorie a vieții: *munca* sau fiindcă alergăm să prindem ceea ce din început a fost sortit pentru altul nu pentru noi. Răvna pentru mai bine, care este temelia progresului și părghia desăvârșirii, trebuie să lucreze cu puterile din tine nu cu puteri din afară și nefrăști care fiind puterile duhului celui rău, sunt amăgitoare și false. Când această răvna este înțepită de ura împotriva celui ce a sporit drumul spre progres, omul se găsește împins de puteri care nu-l ajută, ci numai îl ispitesc, spre a cădea apoi mai jos de unde a fost, întocmai ca bănturile amăgitoare, care ne înveseleșc și ne dau puteri de-o clipă, pentru a ne ruina mai târziu trupul și sănătatea. Aceasta este, creștine, înțelesul pildei talanților. Nu uita deci că în locul unde te găsești acum, ai nu numai o chemare de îndeplinit, ci puterile trebuitoare pentru îndeplinirea ei. Mare sau mică, chemarea și puterile fiind dela Dumnezeu nu le putem schimba. Ele lucrează însă în noi întocmai ca „aluatul” care poate dospi multă făină. Sarcina noastră este să frământăm cu zel această făină și să veghem fără preget, ca să se prefacă în pâine bună.

A munci și a spori însușirile cu care ne naștem. Iată ceea ce ne poate face vrednici să auzim: „*Slugă bună și credincioasă intră întru bucuria Domnului tău*”.

Pr. C. Dron

Către cititori.

Citiți și răspândiți următoarele ziare și reviste naționale creștine, care luptă pentru desrobirea economică a țării și înlăturarea primejdiilor jidovești:

- „*Apărarea Națională*” — Iași.
- „*Înfrățirea Românească*” — Cluj.
- „*Pământul Strămosec*” — Iași.
- „*Svastica Banatului*” — Timișoara.
- „*Sentinelă*” — Focșani.
- „*Chemarea*” — Botoșani.

„*Apărarea Națională*” Arad.

mări din oraș în oraș. Oare nu este o mare și răstignire, când seclarul hulește biserica și pe conducătorii ei? Nu omorâți voi credința, când în urma propagandei noastre poporul s'a înstreinat de biserică și de conducătorii ei? Nu este biciuire a dela, când voi în adunările voastre și cu cine vă întâlniți; vorbiți de rău credința noastră păstrată din moși-strămoși? Oare nu voi umblați din sat în sat și urmăriți credința noastră? Și aceasta pentru ce? Pentru că „lăina fărădelegii se lucrează astăzi” (II. Tes. 2. 7.) și prigonirea aceasta „se arată cel fără de lege” (v. 8). cari sunteți voi sectarii. Pentru ce nu mergeți printre jidani să-i încredințați, ci veniți printre noi cari ne-am născut creștini, iar pe ei îi lăsați să vindă la voi să vă învenineze sufletul? Când știți cătă ură și nedreptate propăgi învățături contrare credinței noastre celei adevărate, nici n'ar mai trebui să amintești Evr. 13. 7 și Fil. 3. 17 pentru că nici unul din voi nu respectați acele locuri. Oare nu un preot sau învățător și-a dat ție sectarile cunoștințe și acum își bați joc de ei? Oare nu dela sfinții părinți și apostoli ai Diului, cari au apărut cu prețul vieții lor, credința noastră contra învățăturilor păgâne, am primit noi învățăturile, cari le avem

azi? Oare noi nu pe aceștia și pe Dl. Hristos îl cerem mijlocitori între noi și Dumnezeu și nu pentru că să ne aducem aminte de ei punem icoanele lor în bisericile noastre? Voauă toate acestea nu vă trebuiesc, atunci ce rost mai are să te provoci la locurile aceste? Noi ne provocăm și cu tot dreptul, pentru că aceștia sunt mai marii noștri, cari ne au grăit cuvântul Domnului” (Evr. 13. 1).

De încheiere îți scriu că la Col. 3. 16 se zice: „*Nimeni să nu vă bage de vind pentru mâncare sau beutură, sau cu privire la sărbătoare, sau lund noaud, sau sămbătă,*” iar I. Cor. 8. 13 zice: „*Drept aceea, dacă o mâncare smintește pe frațele meu, nu voi mânca în veac carne, ca să nu dau sminteală fratelui meu*”.

După cum știți, biserica noastră, ca toți creștinii să creadă și să serbeze într'un fel, dela începutul ei a hotărât anumite zile de post și de sărbătoare. Până când nu erau sectarii, aceste zile rânduite de biserică se serbau cu cea mai mare sfințenie. Îndată ce s'au ivit aceștia au zis: Pentru ce trebuie voi să postiți? Pentru ce vă cununați ori vă botezați? Asi așa, mâne așa, dela o vreme poporul a început să se părăsească.

Înainte de 1908 când s'au ivit sectarii aici, nu era aici un caz de concubinajie.

Informațiuni.

Logodnă. Impiegatul D. Ovidiu Golcea cu simpatia Dș. Cornelia Molnar din Arad logodiți.

Sincerile noastre felicitări!

Cununie. Dl. Livis Aconi absolvent al academiei teologice din Oradea, cu simpatia Dș. Felicia Costea din Otlaca și'au serbat cununia în ziua de 30 Sept. a. c.

Le urăm mult noroc și fericire!

Pentru societatea de binefacere „*CARITATEA*” din Cluj au mai contribuit:

Rozalia Dehelean elevă șc. norm. — — — — — 40 Lei,
Ioan Rujan elev — — — — — 20 Lei,
N. N. — — — — — 100 Lei,
R. Caba funcționară 100 Lei.
Total: 2820 Lei.

Onorații abonați sunt rugați să binevoiască a ne trimite de urgență abonamentele, pentru care scop trimitem alăturat în fie care ziar un „mandat poștal”.

Administrația ziarului.

Afiând că indivizii necunoscuți cutreeră orașul în numele Uzinei de gaz oferind dispozitive pentru micșorarea consumației de gaz, atragem atențiunea onor. public, că Uzina de gaz nu a autorizat pe nime cu vânzarea unor astfel de obiecte și nime nu are dreptul de a aplica vre-un dispozitiv la instalațiunea de gaz respective la obiectele de consumație. Rugăm onor. public a interzice acestor indivizi a executa orice modificări în instalațiunile de gaz și a-i denunța poliției ori a ne aviza pe noi pentru a ne aviza pe noi pentru a lua măsuri de urmărire.

Monteurii Uzinei noastre au asupra lor legitimație în regulă, și rugăm onor. public a cunoaște, că numai persoane aprovizionate cu legitimație în regulă din partea noastră, sunt îndreptățite a face reparațiuni ori modificări la instalațiunile de gaz.

Uzinele Comunale Arad

Publicăm mai jos adresa de mulțumire a Casei Școalelor trimisă d-lui notar Tr. Zizwareck în comuna Dorobanți. — România. Ministerul Instrucțiunii. Casa Școalelor și a Culturii Poporului. No. 39101. 28 August 1928. Domnule, în urma relatărilor D-lui Director al Școalei primare din comuna Dorobanți și în urma avizului D-lui Revizor școlar al județului Arad precum și al Inspectoratului școlar din Timișoara prin care ni se aduce la cunoștință activitatea D-voastră cum și munca neobosită și desinteresată pe care ați depus-o pentru ridicarea localului de școală din acea comună, Vă facem cunoscut, că Administrația Casei Școalelor și a Culturii Poporului vă aduce pe aceasta cale vtile sale mulțumiri.

Administrator: Indescifrabil.

Dr. gen.: Indescifrabil.

Iată un d. notar care deși nu este român de naștere înțelege totuși să-și facă datorința de cetățean loial și bun patriot precum și cea de funcționar cinstit de stat, așa că mulți dintre d. notari și cealalți d. funcționari pot lua exemplul dela dl Zizwareck și trebuie să înțeleagă că fapta bună și munca cinstită, cu cinste se răsplătește.

Nu de mult, s'a ridicat într'un colț al Belgiei, un monument unei copilie.

Cu câți-va ani în urmă, în timpul marelui războiu, în timp ce Belgia se chinuia sub lanțurile ocupației germane, un convoiu flământ și rupt de oboseală de prizonieri francezi trecea printr'un sat. Ochii triști și jalnici ai unui prizonier slab și prăpădit, atinseseră inima miloasă a unei copilie o școlăriță de 10 ani, care alergă să dea o bucată de pâine flământului. Acest gest uman și creștin, a fost destul însă ca să gădile pornirile sălbatice și omicide ale brutel prusace care escorta prizonierii, și nevinovata copilă se prăvăli însângerață în țărână lăbită de glonțul ucigaș al grosolanului creaturi a pseudocivilizației germane. Flori multe, — și lacrimi și mai multe — au curs la desvelirea statuei menite să arate veacurilor sălbătică teutonă și nevinovăția caritabilă nu numai a micii belgiene, dar a tuturor copilelor ca ea, care au pierit sub loviturile barbariei civilizate. Și câte sunt „ca ea”!

Fie care abonat este rugat să ne câștige cel puțin un nou abonat!

scă de aceste obiceiuri bune și folositoare

Văzând sectarii decadentă — căci e opera lor — se bucură și când noi postim ei atunci mândă „de dulce”, anume pentru ca „să dea sminteală”. Când avem sărbători, ei atunci fac cele mai mari lucruri, ba am văzut în anul acesta un baptist, care acum e penticostalist, că în ziua de 25 Martie la Bunavestire, când clopotele trăgeau mai tare la Sf. liturghie el atunci trecea răzând pe dinaintea bisericii, cu carul încărcat cu gunoii. Când au vreun botez, ori cununie, anume în zilele noastre de sărbători le fac, anume, ca lumea să meargă la ei să-i vadă și „să se smintească” și aceste le săvârșesc totdeauna, când la noi la biserică s'a terminat serviciul divin.

Noi nu vă osândim, că conducătorii voștri din America și Anglia vă poruncesc să țineți sărbători, ori să faceți rugăciuni pentru anumite ocaziuni. Pentru ce dar voi ne batjocoriți și ne huliti pe noi (Iuda 18—19) deși este contrar Sf. Scripturi. Ca să te convingi că păcătuiți amar când săvârșiți cele de mai sus, amintesc, că la Rom. 14 se zice: „*Cel ce mândă să nu privească de sus pe cel ce nu mândă*” (v. 3). „*Unul osebește o zi de alta, iar altul judecă toate zilele asemenea*”. (v. 5). „*Cind*

socotește ziua, ca zi legată, o socotește

pentru Domnul și unii o desleagă pentru Domnul” (v. 6). „*Deci să nu ne mai judecăm unii pe alții, ci mai vărtos judecați aceasta: Să nu dați fratelui prileț de poticneală sau sminteală*” (v. 13). „*Nu strica pentru mâncare lucrul Domnului*”. „*E adevărat, că toate sunt curate dar rău este pentru omul, care mândăndă dă altuia prileț de poticneală*”. (v. 20). „*Bine este să nu mândănci carne, nici să bei vin, nici să faci ceva de care frațele tău se poticnește, se smintește, ori siddbește în credință*”. (v. 21).

Fiindcă la voi și femeile dau sfaturi, pentru aceea îți aduc aminte, că se zice: *Femeile să tacă în biserică, căci lor nu le este îngăduit să vorbească, ci să fie plecate, precum zice și legea*” (I. Cor. 14. 34). căci „*nu îngăduiesc pe bărbat, ci să stea liniștit*”. (I Tim. 2. 12).

Domnul să-ți lumineze mintea și să te facă ca și pe alții, să te întorci la calea cea dreaptă, ca să ne fi de ajutor la lucrul Domnului, pentru că „*mulți amăjitori au ieșit în lume*”. (II. Io. 1. 7.)

—Citatele le-am luat din N. T. trad. Gab. Galaction și Ed. britanică 1908.

L. Chelbăno preot

În 16 Sept. s'a sfințit cu mare pompă noua școală din comuna Arăneag jud. Arad. Și această școală zidită după cerințele pedagogiei moderne și cu care s'ar putea mândri și cea mai fruntașă comună din țară face parte din șirul întreg de edificii mărețe, cari dau dovadă de munca titanică neobosită, depusă pe acest teren în județul nostru de Comitetul școlar județean.

Studentii elevele și elevii din comuna Șolmoș sub conducerea d-lui preot I. Chebelesu au aranjat în luna Sept. o foarte frumoasă și bine reușită serbare în folosul societății I. O. V.

A fost concert, teatru și dans până în zori împreună cu atâta voie bună și mulțumire în inimile tuturor participanților: țărani și intelectuali, cum rar și demult nu s'a mai văzut.

Trăiască unirea și bunăînțelegerea națională !!

Se caută pentru cumpărare
Una casă cu 4—5 camere, cameră de baie, apaduct, lumină electrică.

Preferabilă cu grădină.

A se adresa la Adm. ziarului.

Gânduri despre Jidani.

— Jidanul este rasa cea mai abjectă, neavând alt merit, decât: înșelarea la cântar. (M. Eminescu).

— Străinul tolerat poate fi util unei țări, însă cu condițiunea ca acea țară să nu fie invadată și acaparată de el. (Renan)

— A căuta cinstea și dreptatea la un jidan, înseamnă să cauți virginitatea la o cocolă bătrână. (Mohamed în Koran)

— Noi suntem Stat național român, de un singur neam românesc, de o sigură lege creștină, de un singur trecut al Românilor și de un singur viitor al lor. (N. Iorga, altădată.)

A sosit

Cele mai ieftine și moderne
Ghete la magazinul

Marcu Bota Arad, Bdul. Reg. Ferdinand 27.

Pantofi negri dela . . . Lei 480 —
" maro 680 —
" de dame 460 —
ghete pentru copii 180 —

pentru funcționari și elevi 10%
reducere din prețurile de galantar

PRIMĂRIA Comunei Curtci PUBLICAȚIUNE.

Primăria comunală Curtci publică licitațiune minuendă cu oferte închise și sigilate pe ziua de 10 Octomvrie 1928 ora 10 a. m. pentru confecționarea hainelor de iarnă și încălțămintelor poliției comunale și anume: 4 buc. chipiuri, 4 pantaloni, 4 mantauă și 4 buc. sisme și pentru confecționarea a lor 12 mantale de iarnă-guarzilor de noapte.

Condițiunile de licitație se pot vedea la Primăria com. Curtci între oarele oficioase.

Licitația se va ținea în conformitatea cu legea contab. publice. Curtci, la 6 Septemvrie 1928.

Primăria.

No. 2727—928

N. g. 1353 | 928

Judecătoria rurală Rovine. EXTRAS din Publicație de licitație.

Se publică la cunoștință generală că în ziua de 10 Octom. 1928 ora 3. p. m. se va vinde prin licitație publică la fața locului în comuna Rovine averea urmăritului copusă din una mașină de treierat evaluată în suma de 80.000 Lei pentru despăgubirea creditorului Pavel Gal repr. prin avocatul Dr. Ștefan Lelic din Rovine pentru suma de 4200 Lei cap. interese de 10 dela 1 Maiu 1928 plus speșele stabilite până în prezent în suma de 1200 Lei ce are a le primi în baza deciziunii judecătorei rurale Rovine No. 1353—1928.

Rovine la 13 Sept. 1928.

ss. del. Jud. Solomie

No. 2418 | 228

Judecătoria Rurală Rovine. EXTRAS din Publicație de licitație.

Se publică la cunoștință generală că în ziua de 20 Oct. 1928, ora 3 p. m. se va vinde prin licitațiune publică la fața locului în comuna Rovine No. 877 averea urmăritului compusă din 20. m/m. de grâu evaluată în suma de 12.500 lei., pentru despăgubirea creditorului Andrei Eliás repr. prin avocatul Dr. Lazar Ghebeles din comuna Pecica pentru 10 m/m. porumb, interese plus speșele stabilite până în prezent în suma de 3320, lei ce are a primi în baza deciziunii Judecătorei rurale Rovine No. G. 2419/1928.

Rovine, la 3 Oct. 1928.

Delegat Judecătoresc:
Csáky.

PRIMĂRIA Comunei Curtci PUBLICAȚIUNE.

Pentru construirea din nou a celor 2 fântâni din hotarul și alte 2 fântâni din interiorul comunei, precum și pentru furnizarea materialului necesar la construirea acestora, se publică licitațiune minuendă cu oferte închise, care se va ținea la Primăria comunei Curtci în ziua de 30 Octomvrie 1928 ora 10 a. m.

Fântânile din hotar se vor construi din inele de ciment iar cele din interiorul comunei din țevi de fier.

Condițiunile de licitație se pot vedea la biroul Primăriei, în cursul oarelor oficioase, iar licitațiunea se va ținea în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice.

Curtci, la 26 Septemvrie 1928.

Primăria.

Nr. 2491—1928

Nicăiri nu se poate cumpăra marfă de textile,
bumbac, mislr și mărunțșuri mai
efțin și calitate mai bună decât la

MATEI GOGOLAK

Siria

No. G. 2424 | 926

Judecătoria Rurală Rovine EXTRAS din Publicație de licitație.

Se publică la cunoștință generală că în ziua de 11 Oct. 1928, ora 15 p. m. se va vinde prin licitațiune publică la fața locului în comuna Pecica averea urmăritului compusă din 2 șifoniere, 1 divan, 2 acoperitoare de pat, 2 perdele, 1 orologiu, 1 masă și 1 spălător evaluate în suma de 7000, lei, pentru despăgubirea creditorului Vilhelm Darvas repr. prin avocatul Dr. Bela Höflich din Arad pentru suma de 4461, lei cap. interese de 12%, începând dela 12 Decemvrie 1925 plus speșele stabilite până în prezent în suma de 2263, lei ce are a le primi în baza deciziunii Judecătorei rurale Rovine No. G. 2424/1926.

Rovine, la 2 Oct. 1928.

Delegat Judecătoresc:
Popa.

Primăria Municipiului Arad.

Nr. 21.801—1928.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință generală, că pentru procurarea alor 300 vagoane lemne de foc (100 vagoane fag despicat și 100 vagoane amestecate, despicate), — necesare Uzinelor Comunale, — în ziua de 20 Octombrie 1928, ora 10 a. m. se va ținea licitație publică cu oferte închise și sigilate în biroul Serviciului economic (Primăria, etaj Camera Nr. 104) în conformitate cu Art. 72 și următorii din Legea asupra contabilității publice.

Caletul de sarcini se poate vedea la Uzinele Comunale în orele de serviciu.

Arad, la 20 Septembrie 1928.

Serviciul economic.

Prim. Șimadul de Sus.

Nr. 712—1928.

PUBLICAȚIUNE.

Primăria comunei Șimadul de sus publică licitațiune minuendă pe ziua de 26 Octomvrie 1928, ora 8 a. m. pentru furnizarea alor 4 vagoane lemne de foc, calitatea I., pentru încălzitul primăriei și locuinței notariale.

În caz de nereușită fixăm a doua licitațiune pe ziua de 16 Noemvrie 1928, ora 8 a. m.

Licitația se va ținea cu oferte închise și sigilate în conformitate cu Art. 72—83 din legea contabilității publice.

Șimadul de sus, la 20 Septemvrie 1928.

Primăria.

No. G. 721 | 926

Judecătoria Rurală Rovine EXTRAS din Publicație de licitație.

Subsemnatul delegat judecătoresc aduc la cunoștință publică, în urma deciziunii No. 721/928 a judecătorei rurale Rovine în favorul lui I. și C. Kimmel S. p. a. Timișoara repr. prin Dr. Szenes și Dr. Szöllösi adv. din Timișoara pentru suma de 7038 lei 80 bani cap. și accesorii se fixează termen pentru efectuarea licitației pe ziua de 13 Oct. 1928 orele 15 în comuna Rovine, la locuința urmăritului, pe când și unde se vor vinde prin licitație publică obiectete secestrate și anume:

Una mașină de cinemetograf completă, diferite mobile casnice, diferite mobile, vase și unelte de bucătărie, diferite mobile cu complexul de vase și sticlării pentru restaurant, una mașină de cusut „Singer“ una mașină de preparat înghețată, mai multe vase pentru băuturi diferite mărimi, și alte, toate evaluate în suma de 168159 lei.

Intrucât mișcătoarele expuse la licitație s'au cuprinse și supracuprinse și de alții creditori și aceștia și-au câștigat dreptul de escontentare asupra licitației în sensul § ului 129 al legii LX. din 1801 se va efectua licitația și în favorul lor.

Rovine, la 25 Sept. 1928.

Delegat Judecătoresc:
Popa.

PREFECTURA

Județului Arad

Serv. Tehnic al Județului.

Publicație de licitație.

Se publică licitațiune pe ziua de 20 Octomvrie 1928 la ora 11 a. m. la Prefectura județului Arad, pentru darea în întreprindere reconstruirea sect. klm. 7—9 a șos. jud. Mișca — Vânător — Berechiu și anume:

1. Pentru terasament, refacerea și cilindrarea șoselei inclusivă transportarea de material de piatră pe șosea cu suma totală preliminară în deviz este de Lei 480 000.

2. Pentru aprovizionarea piatră brută și spartă în calitatea deandezit, furnizată și descărcate la gara Livasă Mică cu suma preliminară în deviz de Lei 498.000.

Condițiunile de licitație și proiectul se pot vedea la Serviciul Tehnic al Județului Arad în orele oficioase.

Licitațiunea se va ținea în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice art. 72—83 în localul Prefecturii Județului Arad.

Arad, la 27 Septemvrie 1928.

Serviciul tehnic al Județului
Arad.

ad. No. 2958 | 1925 734

CREMA DE FAȚĂ
MARGIT